

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 7. Ob Collectarum prætensam solutionem nihil Archiepiscopum Iuris
possidere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

tur? Nihil minus. Possunt fanè in Conuentibus, aut Congregationibus, præfertim statuum Vicinorum diuersis casibus interesse, alij ex alijs ordinibus statibusque, vel honoris, vel amicitiz, vel vicinitatis causa, vel quia quidam ex subditis comparentium bona sub altero statu sita possidere possunt, vel conseruandorum limitum gratia, vel proponendi quæ se concernunt, vel videndi aut prospiciendi, ne quid in sui præiudicium fiat, vel alijs ex causis sicut passim eernere est in diuersis Comitijs.

Deinde vt contigit aliquos ex posterioribus Abbatibus in se recepisse officia Consiliatorum Archiepiscopi; ita & similia quædam munera recipere potuerunt olim alij, ob quæ comparuerint.

Artic. 6. Quòd vulgo Abbas habitus sit pro Prælato Treurenfi, leuis esse momenti argumentum.

TEstes nonnulli aiunt Abbatem vulgò habitum pro Prælato Treurenfi. Egregiam enim uerò probationem subiectionis territorialis? Et quis risum teneat? Aliqui de plebecula, eò quòd Monasterium S. Maximini prope muros Treurenfes situm videant, illum vocant Prælatum Treurensem: At Imperatores & Reges disertè in Diplomatis, sententijs, & rebus iudicatis vocant, Statuunt, decidunt, ac decernunt Abbatem Sancti Maximini esse Prælatum Imperii, ipsimet Archiepiscopi talem in Inuestituris aliisque actibus agnoscunt & fatentur. Illorum autoritas pro nihilo habebitur, plenam probationem & fidem faciet aliquorum de plebe nominatio, qui cæci, inscii, ignari sua ipsa propria ignorant, multò magis aliena, ac quidem tantæ indaginis negotia.

Sed cur rumoribus & vulgi opinionibus nitamur, cum habeamus illos ipsos testes ab Archiepiscopo productos, disertè declarantes & deponentes, quod Abbas S. Maximini sit Prælatus Imperii, vt paulò ante retulimus.

Articul. 7. Ob Collectarum præensam solutionem nihil Archiepiscopum Iuris possidere.

Collectas Abbati in Conuentibus Prouincialibus Treurenfisibus impostas testes affirmant, vnde voti auctor infert ius collectandi, & consequenter Territoriale Dominium Archiepiscopo per possessionem & præscriptionem acquisitum.

Verum plerique testes, qui Abbati impostas fuisse collectas referunt, negant illas ab eodem fuisse solutas; alij de solutione se nihil scire fatentur; alij apertè testantur Abbatem impostas collectas recusasse, & soluere noluisse, quod solum, ipso volo teste, sufficiebat, vt Abbas libertatem à Collectis sibi confirmaret, si ea vnquam dubia fuisset, ita enim votum N. 258.

Sed & aliunde satis constat, nihil ab Abbate fuisse solutum, quia Registra ac rationes Archiepiscopi nihil tale continebant, neque in processu Spirensi producta aut exhibita fuerunt.

Quis verò credat, si quas solutiones Collectarum Abbas fecisset, illas in libros rationum non fuisse relatas? Non transiguntur talia sine notis, præsertim quando in Maximinianos agitur.

Sed quamuis etiam proferrentur eiusmodi notæ ex Registris, quis iure à nobis fidem illis habendam exigat? an nescimus, quid in similibus etiam recentè factum sit?

Post omnia retro sæcula, in quibus nihil tale vnquam factum, visum, auditum, profert scriptor, vt in libello suo exhibet, sub lit. H. 2. vnicam præsentiam iuramenti à subditis Maximinianis præstationem, quam in moderni D. Archiepiscopi aduentu Anno MDCXXIII lite in aulâ Cæsareâ pendente, accipere tentarunt, & mox in Archiuum & Registra Archiepiscopalia est relata, sed alterata, & à sincera rerum gestarum veritate aliena, vt supra Sect. 8 §. 3. ostensum, & latè expositum est. Nihil dico de Iuramenti ipsius, quod Abbas Imperatori imperioq; præstat, formula, tam turpiter alterata. De qua etiam vide, quid loco allegato dictum sit.

Quis ergo exigat à Maximinianis, vt fidem habeant registris Archiepiscopalibus? Ostendunt lanè ista quantum ponderis habeant, ac quantum fidei mereantur illa, quæ ex eiusmodi libris proferuntur.

Sed ponamus reperiri testes nonnullos, qui asserant Abbatem Archiepiscopo, aliquid loco collectæ soluisse, an ignoramus, qua ratione, causa, circumstantia id acciderè potuerit?

Nempe violentis medijs, vt testatur Caroli Quinti Cæsaris mandatum ad Richardum Archiepiscopum Vallisoletto missum anno MDXXIII. quo seriò iubet Cæsar Vincentio Abbati restitui sexcentos florenos, quos dictus Archiepiscopus ab illo coactiuè exegerat. Mandatum habes sub N.

Simile exemplum experti sumus, cum nuperrime Maximinianorum bona Treurensum collectarum prætextu, via facti diripi vidimus, quamuis Imperiali decisione ac sententia aut immediatè ac recentissime lata, ab eisdem manifesto iure eximerentur. melior quidem opinio paullo post perillustri Capitulo (interim dum Archiepiscopus abest regimini præfato) resedit, cuius nomine, cum malis suasionibus, vt sit, eadem Abbatia itidem in Treurense collectas imposita fuisset, & ad 13000. .... onerata: errore istius impositionis ostenso, Protectoris etiam autoritate per litteras interposita, volentes lubentesque magni illi Capitulares viri æqui rectique amantes, & Iustitiæ obseruantes, ab eadem præensione destiterunt: attamen verum est illo ipso actu impositas fuisse collectas, & impositas fuisse in posterum probabitur; an & ideo possessas, præscriptas, debitas?

Deinde nota est Hersaunica fœderatio, quam Sectione 8. allegatâ, enarrauimus, ob illam & conuenire, & sumptus fieri, & nummos aliquando colligere oportet.

Sed & casibus, & ocaisionibus occurrentibus, quibus inter populos tam vicinos, atque adeo inter se inuicem mixtos, necesse est ad commune aliquod malum euitandum aut repellendum, aut receptum resarciendum, pecuniam aliquam congerere; an non licebit eis, siue per se, siue per sua capita, aut superiores, conuenire, consilium inire, de necessitatibus decernere, iisdemque, quouis modo prospicere aut satisfacere?

Quid verat, etiam duos vicinos status, collectas ab vtroque immediatè Imperio præstandas in vnum locum congerere aut conferre, vt minoribus

sumptibus ab vno latore in Fiscu Cæsarei ærarium inferantur?

Quis iam è talibus concludat Abbatem Archiepiscopo contra notorium Monasterij sui Ius, ipsorum Archiepiscoporum certam scientiam, per singulas inuestituras successiuè refricatam, contra tot manifesta Documenta, tot immediati status notas, actus, exercitia, subiectum? Territorialemque Iurisdictionem in eum Archiepiscopo acquisitam, eundem Abbatem à suo Imperialis status gradu, prærogatiuis, dignitate deiectum? Ius collectandi ac omnino omnem Iurisdictionem Territorialem contra illum præscriptam? non obstantibus omnium Dominicalium iurium exercitijs contrarijs?

Artic. ultim. Per sententiam Ferdinandi Secundi Cæsaris, tollitur omnis de præscriptione dubitatio.

VT tandem de possessione præscriptioneque omnis refecetur quæstio, neque vllus amplius locus sit disceptationi, rem habent iudicatam Maximiniani, Sententiam, inquam, Cæsaream Ferdinandi II. parte prima à nobis exhibitam, vti & in ipso sub lit. N. perquam Maximiniani, in sui immediati status possessione, iure ac iustitia conseruati sunt, & Archiepiscopis inhibitum, ne turbent.

Virtute cuius sententiæ possessionisque per illam adiudicatæ contraria prætena possessio, ex illa præscriptio reiecta ac condemnata est.

Immo, etsi vnquam exceptio ex præscriptione hætenus competijset, tamen post eandem possessionem à vero Domino recuperatam, nulla superesset actio præscribenti, præsertim malæ fidei, ad eandem rem à Domino aduocandam ex *l. Si quis 8. §. quod si quis & ibi glos. C. de præscript. 30. vel 40. annorum.*

SECTIO VNDECIMA.

Sententia Camere Imperialis Anni MDLXX. Maximinianis non obstare, sed potius contra Archiepiscopos stare ostenditur.

IN causâ illâ in Imperiali Camerâ ventilatâ inter Cæsareum Fiscalem Actorem ex vna, contra & aduersus Archiepiscopum Treuirensẽ Electorem Eximentem, & Abbatem S. Maximini Exemptum Reos (vt fert causâ qualitas) altera partibus, tandem secuta fuit sententia in libello lit. K. signata, per quam nominati Rei ab actione instituta absoluti fuerunt, estque illius tenor talis.

17.
In der Exemption sachen des Kayserslichen Fiscals Klagers an einem / gegen vnd wieder Herrn Jacoben Erzbischoven zu Trier Churfürsten Eximenten / vnd den Abten zu S. Maximin Exempten beklagten andern theils : ist allem vorbringen nach rechts erkent / daß gedachte beklagten von angestelter Klag zu absolviren vnd erledigen seyen / wie wir sie auch hienit absolviren vnd erledigen : die Gerichtskosten derhalben vff-

geloffen